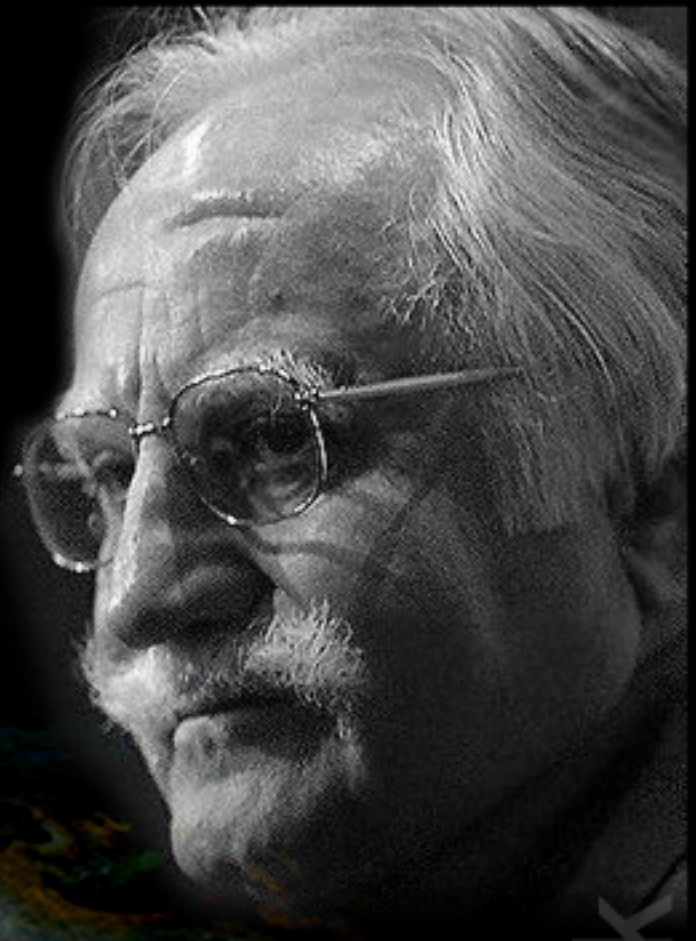

Best of
*F*arshchian

Produced by Papak

March 2008

محمود فرشچیان

محمود فرشچیان به سال ۱۳۰۸ شمسی در اصفهان، دیده به جهان گشود. پدرش، حاج غلامرضا فرشچیان، از تجار فرش بود و در کار هنر قالی بافی دست داشت.

این زمینه مساعد برای پرورش ذوق و شوق او در راه آشنایی با هنر موثر افتاد و از همان دوران کودکی استعداد و علاقه خود را در زمینه نقاشی نمایان کرد.

از سالهای پیش از مدرسه از روی نقشه های قالی طرح میزد، تا به تدریج دستش در کار نقش پردازی روان گردید. وی در این باره می گوید:

«۴ سالگی را خوب به یاد دارم. روی زمین می نشستم و نقش های قالی را روی کاغذ می کشیدم. پدرم هم از این وضعیت راضی بود.»

فرشچیان در طی تحصیلات مقدماتی در محضر استاد میرزا آقا امامی اصفهانی هنرمند چیره دست و پرآوازه اصفهان، به آموختن نقاشی دلبستگی تمام پیدا کرد و دل در گرو نقشهای زیبا بست. وی می گوید:

«حاج میرزا آقا امامی نقش آهو به من داد و گفت تا از روی آن نقاشی کنم، تا صبح روز بعد حدود ۲۰۰ طرح در اندازه ها و جهت های مختلف کشیدم. برای استاد باورکردنی نبود و از آن به بعد مورد تشویق و تایید ایشان قرار گرفتم.»

او از کار هنر احساس رضایت و شادمانی داشت. از کلاس هفتم دبیرستان فرشچیان قدم به هنرستان هنرهای زیبای اصفهان گذاشت و چهار سال در آن جایگاه عاشقی، زیر نظر استاد عیسی بهادری، استاد نابغه و توانمند نقاشی قالی، مینیاتور، نقاشی رنگ و روغن، به فراگیری اصول و مبانی طراحی نقوش سنتی (نقشه قالی، تذهیب، مینیاتور) پرداخت.

بدون شک نقش استاد عیسی بهادری در پرورش و خلاقیت های محمود فرشچیان نقشی فوق العاده ارزشمند بود. بنابر قول وی، استاد بهادری مشق هایی از روی کاشی های اصفهان را برای شاگردانش تعیین می کرد و طرح های آنها را با اصل نقش ها مقایسه می نمود. سپس پیش از آنکه آنان را به طور مستقیم از اشکال هایشان آگاه کند، از آنها می خواست که خود با مقایسه طرح و اصل نقش، اشکال های خود را بیابند.

استاد در بیان احساس و تجسم شعرگونه عواطف، به شیوه ای کاملاً جدید موفق به هماهنگی و همگامی میان مضمون و محتوا و شکل و فرم نقاشی هایش گردید و این مشخصه اصلی کار او در نقاشی شد. فرشچیان در جوانی بسیار پرتلاش و خستگی ناپذیر به کار و طراحی نقوش مختلف میپرداخت. او در مطالعه آثار تاریخی شهر اصفهان (چهل ستون، عالی قاپو، مسجد شیخ لطف الله و ... طرح های اسلیمی و ختایی کاشیکاری های بی نظیر آن آثار سر از پا نمی شناخت و چون محقق موشکافانه این نقش ها را مطالعه میکرد. فرشچیان حتی در دوره سربازی نیز دست از قلم و رنگ برنداشت و آثاری دیدنی آفرید که مورد تشویق مقامات قرار گرفت.

سال ۱۳۲۹ بعد از ۶ سال فعالیت و کسب هنر در هنرستان هنرهای زیبای اصفهان، به کسب دیپلم عالی نائل آمد که آثار سالهای شاگردی همچنان در مرکز هنرستان، موجود است. وی با گذراندن دوره هنرستان هنرهای زیبا به اروپا رفت و چندین سال به مطالعه، و کار در موزه ها مشغول شد. بنا بر گفته وی در موزه های اروپا، اول کسی بود که وارد موزه می شد با بسته های از کتاب و قلم، و در نهایت آخر از همه، خود او بود که از موزه خارج می شد.

پس از بازگشت به ایران، فرشچیان کار خود را در اداره کل هنرهای زیبای تهران آغاز کرد و به مدیریت اداره ملی و استادی دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه تهران برگزیده شد.

محمود فرشچیان، هم اکنون در نیوجرسی آمریکا ساکن است و سفرهایی دوره ای و فصلی به ایران دارد.

به تازگی فیلم مستندی نیز با عنوان عشق پرداز به کارگردانی محمد هادی کاویانی، با حضور عزت الله انتظامی، پرویز پورحسینی و با صدای زیبا بروفه در نکوداشت او ساخته شده است.

او در طراحی و شناخت و بکارگیری رنگها فوق العاده قدرتمند و قوی است. این قدرت قلم و صلابت و استواری خطوط قلم گیری است که از او هنرمندی پرآوازه و مشهور ساخته است. از نظر محتوا و مضمون، آثار استاد عمدتاً با الهام از ادبیات عرفانی و باورهای مذهبی ساخته و پرداخته شده اند. و امروز استاد فرشچیان از پس نزدیک به پنجاه سال کسب هنر و مهارت در کار نقاشی و خلق نقشهای دلنشین و چشم نواز، هنرمندی است که به جرأت میتوان او را صاحب سبک جدید در نقاشی ایرانی (مینیاتور) دانست. استاد فرشچیان در نقاشی ایران صاحب سبک و مکتب خاص است و اکنون منتقدان و هنرشناسان بزرگ جهان هنر، او را مورد بررسی و تحسین قرار داده اند و تابلوهای او در موزه های معتبر دنیا جای گرفته است.

کویچیرو ماتسورا، مدیر کل یونسکو درباره استاد می گوید: «استادی او استادی افسونگری است که گذشته، حال و آینده را در جلوه گاهی شکوهمند و والا فارغ از قید زمان به هم می آمیزد.»

پرفسور دکتر امبرتو بالدینی، استاد کرسی تاریخ هنر و رئیس دانشگاه بین المللی هنر فلورانس ایتالیامعتقد است برای دریافت باطنی یا درونی کار فرشچیان دیدی ژرف نگر لازم است و صبری زمان گیر وی می گوید فرشچیان در حوزه نقاشی ایرانی یک نقطه ی عطف و پدیده ی شگرف به شمار می آید.

هوانگ جو، نقاش بزرگ چین و ریاست مرکز تحقیقات هنری چین و رئیس موزه ی هوانگ پکن نیز گفته: «این امتیازات و ویژگی های هنری، استاد محمود فرشچیان را به صورت یکی از چهره های درخشان هنر نقاشی معاصر در آورده است و از محدود هنرمندان ماندگار ساخته که تنها فرزند زمان خویش نیستند و ارزشیابی آنان فقط به معیارهای زمان و مکان خودشان محدود نمی گردد.»

دیدگاه زینچوک، منتقد و هنرشناس موزه ی شوچنگو کیف اکراین نیز در مورد استاد این است که فرشچیان هنرمندیست که نشانی از خداوند بخشنده ی مهربان در اوست که می تواند شاهکارهایی این چنین بی مانند بیافریند. او بر این باورست که در آثار محمود فرشچیان کردارهای معنوی و دستاوردهای انسانی، تا حد زیادی محسوس و طبیعی بازتاب یافته است. پرفسور دکتر برت فراکتر، رئیس کرسی ایرانشناسی، زبان، تاریخ و فرهنگ دانشگاه هامبرگ آلمان نیز می گوید: «نقاشی محمود فرشچیان آثاری را نشان می دهد که پیوند تمام عیار با هنر اصیل ایران دارد، اما بیش از آن هنری را نمایان می سازد که متعلق به بشریت و همه ی جهان است و به نسل ما می آموزد که هنر او نه تنها متعلق به یک تمدن خاص بلکه بخشی از میراث هنری و فرهنگی جهان به شمار می رود.»

دکتر شیکنو بوکیمورو، رئیس موزه ی هنر استانداری هیوکن ژاپن نیز معتقدست که فرشچیان در آثارش ابدیت کائنات را به یاری چرخش های خیره کننده بازنمایی می کند.

درخشش استاد بر تارک هنر ایران موجب شد که نام ایشان در فهرست چهره های ماندگار ایران ثبت گردد.

معروفترین اثر استاد فرشچیان تابلو عصر عاشورا ست. وی در مورد این تابلو می گوید:

«سه سال پیش از انقلاب روز عاشورا مادرم مرا نصیحت کرد و گفت: به روضه گوش کن تا چند کلمه حرف حساب بشنوی. و من با ایشان گفتم: من اول در اتاقم کاری دارم بعد خواهیم رفت. حال عجیبی به من دست داد. وارد اتاق شدم، قلم را برداشتم و تابلوی عصر عاشورا را شروع کردم. قلم را که برداشتم تابلویی شد که الآن هست بدون هیچ تغییری»
دو تابلو «غدیر» و «کوثر» نیز تازه ترین آثار محمود فرشچیان است که سه سال برای خلق تابلو غدیر خم و شش ماه برای تابلوی کوثر وقت صرف کرده است که اولی در سال ۸۵ و دومی در سال ۸۶ به اتمام رسید.

اثر غدیر استاد فرشچیان بیانگر داستان واقعه غدیر خم و معرفی حضرت علی (ع) به امامت مردم از جانب حضرت محمد (ص) است و تابلو کوثر که استاد آن را نذر موزه امام هشتم (ع) کرده است شامل تصویر حضرت زهرا (س) به صورت زنی نورانی به همراه ۳ زن دیگر حضرت مریم، حضرت خدیجه و حضرت آسیه است که بیانگر شفاعت روز قیامت گناهکاران می باشد.

بماند سالها این نظم و ترتیب
ز ما هر ذره خاک افتاده جایی
غرض نقشی است کز ما بازماند
که هستی را نمی بینم بقایی
مگر صاحب‌دلی از روی رحمت
کند بر حال درویشان دعایی

برخی آثار

ضامن آهو: طرحی از شمایل امام رضا
پنجمین روز آفرینش: در این تابلو همه مخلوقات زمینی و آسمانی به ستایش پروردگار مشغول‌اند.
عصر عاشورا
طراحی ضریح امام رضا
آخرین تابلوی او «کوثر» به نام خانم فاطمه زهرا (س) می‌باشد.

منتخبی از جوایز

- ۱۳۷۹: انضمام نام هنرمند در فهرست روشنفکران قرن بیست و یکم
- ۱۳۷۲: نشان درجه یک هنر
- ۱۳۶۴: تندیس طلایی اسکار ایتالیا
- ۱۳۶۳: نشان هنر نخل طلایی ایتالیا
- ۱۳۶۳: تندیس طلایی اروپایی هنر، ایتالیا
- ۱۳۶۲: دیپلم آکادمیک اروپا، آکادمی اروپا، ایتالیا
- ۱۳۶۱: دیپلم لیاقت دانشگاه هنر، ایتالیا
- ۱۳۶۰: مدال طلای آکادمی هنر و کار، ایتالیا
- ۱۳۵۲: جایزه اول وزارت فرهنگ و هنر، ایران
- ۱۳۳۷: مدال طلای جشنواره بین‌المللی هنر، بلژیک
- ۱۳۳۱: مدال طلای هنر نظامی، ایران

About the Painter

Ostad Mahmud Farshchian was born in the city of Esfahan in the year 1929. His father, a rug merchant, was an art aficionado who instilled a love for the arts in his son. Young Mahmud showed an interest in studying art quite early in life and studied under the tutelage of Haji Mirza-Agha Emami and Isa Bahadori for several years. After receiving his diploma from the Esfahan High School for the Fine Arts, Farshchian left for Europe, where he studied the works of the great Western masters. Consequently, he developed an innovative artistic style with universal appeal.

Upon his return to Iran, he began to work at the National Institute of Fine Arts (which later became the Ministry of Art and Culture) and, in time, was appointed director of the Department of National Arts and professor at the university of Tehran's School of Fine Arts. All the while, word of his exemplary works spread far and wide beyond national borders. He has been exhibited in 57 individual shows and 86 group shows nationally and internationally. His works are represented in several museums and major collections. He has been awarded eleven prizes by various art institutes and cultural centers, and is loved and admired by critics and art lovers everywhere.

Farshchian is the founder of his own school in Iranian painting, which adheres to classical form while making use of new techniques to broaden the scope of Iranian painting. He has brought new life to this art form and has freed it from the symbiotic relationship it has historically had with poetry and literature, to give it an independence it had not previously enjoyed. His powerful and innovative paintings are dynamic, expansive and vibrant canvases with an appealing fusion of the traditional and the modern, which are constituents of his unique style of painting.

Ostad Farshchian has played a decisive role in introducing Iranian art to the international art scene. He has been invited to speak and exhibit at numerous universities and art institutes. There have been seven books and countless articles published about his work.

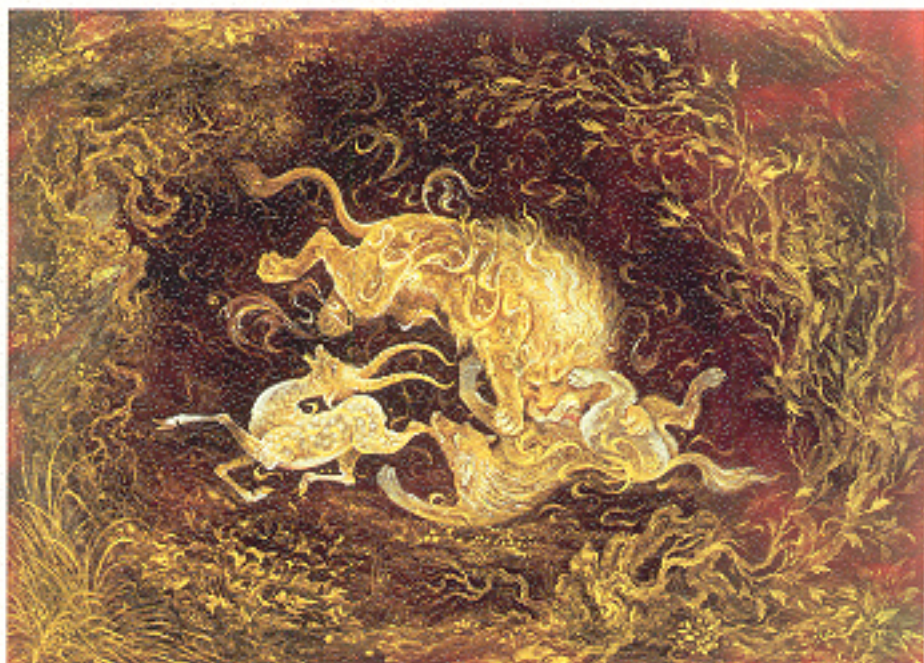

The new Museum devoted to the works of Ostad Mahmud Farshchian, which has been set up by the Cultural Heritage Foundation in the Sa'dabad Cultural Complex in Tehran, and was inaugurated in 2001, is another building where the artistic genius of our

nation is on display as exemplified by the magnificent works of one accomplished master. It is a place which should be visited by all artists and art connoisseurs alike.

The design of the sanctified *zarif* (the box-like latticed enclosure which is placed on top of the tomb) in the shrine of the 8th Shiite Imam, Hazrat Ali ibn Mus'ar-Riza, and his membership in the committee supervising the construction of this glorious memorial, is a privilege that this distinguished painter has the honor of counting among his distinctions.

Struggle for life, 50x72 cm., 1972

نبرد هستی، ۷۲×۵۰ سانتیمتر، ۱۳۵۱

A hoary man, 46x61 cm., 1992

موی سپید، ۴۶×۶۱ سانتیمتر، ۱۳۷۱

Injured eagle, 51x71 cm., 1987

روزى ز سرسنگ... ۵۱×۷۱ سانتيمتر، ۱۳۶۶

The World Beyond, 56x81 cm., 1989

فراسو، ۵۶x۸۱ سانتیمتر، ۱۳۶۸

So many jugs, 53x74 cm., 1967

کوزه‌ها، ۵۳×۷۴ سانتیمتر، ۱۳۴۶

Vanity, 50x70 cm., 1977

غرور، ۵۰×۷۰ سانتیمتر، ۱۳۵۶

Dawn, 70x90 cm., 1972

سحر، ۷۰×۹۰ سانتیمتر، ۱۳۵۱

Sounds of Creation, 56x71 cm., 1985

آهنگ زندگی، ۵۶×۷۱ سانتیمتر، ۱۳۶۲

Morning blossoms, 51x76 cm., 1986

شکوفه های صبحگاهی، ۵۱×۷۶ سانتیمتر، ۱۳۶۵

△ The talk of the reed, 80x110 cm., 1969

حکایت نی، ۸۰×۱۱۰ سانتیمتر، ۱۳۴۸

Fighting the Devil inside, 45.5x62.5 cm., 1991

جدال با نفس، ۴۵/۵×۶۲/۵ سانتیمتر، ۱۳۷۰

Phoenix , 50x81 cm., 1998

فخنوس، ۵۰×۸۱ سانتیمتر، ۱۳۷۷

The Newborn of Kaaba , 56x81 cm., 1995

مولود كعبه، ۵۶×۸۱ سانتیمتر، ۱۳۷۴

▲ Shelter, 49x73 cm., 1977

پناه (نسیم نواز) حضرت علی (ع) سائیکس، ۱۳۵۹

مهدی غهرمانی
پناه (نسیم نواز) حضرت علی (ع)
سائیکس، ۱۳۵۹

The Guarantor of the gazelle, 72x101 cm., 1979

زمان آهو (امام رضای)، ۱۰۱×۷۲ سانتیمتر، ۱۳۵۸

Abraham , 71x102 cm., 1994

حضرت ابراهيم (ع) ۷۱×۱۰۲ سانتیمتر، ۱۳۷۳

Moses , 64x84 cm., 1961

موسی (ع) ، ۶۴×۸۴ سانتیمتر ، ۱۳۴۰

Burning, 60x80 cm., 1963

در فروغ سوختن، ۸۰×۶۰ سانتیمتر، ۱۳۴۲

Festival of light, 120 cm., 1984

جشن نور، قطر، ۱۲۰ سانتیمتر، ۱۳۶۳

A picture affection, 56x80 cm., 1992

تصویری از مهر، ۵۶×۸۰ سانتیمتر، ۱۳۷۱

Broken hearted, 48x68 cm., 1963

شکسته، ۴۸×۶۸ سانتیمتر، ۱۳۴۲

Mediation , 56x81 cm., 1999

وساطت، ۵۶×۸۱ سانتیمتر، ۱۳۷۸

Gaze, 51x73 cm., 1983

نگاه، ۵۱×۷۳ سانتیمتر، ۱۳۶۲

Morning star, 51x81 cm., 1988

ستاره صبح، ۵۱×۸۱ سانتیمتر، ۱۳۶۷

Sweet love, 55x75 cm., 1965

عشق، ۵۵×۷۵ سانتیمتر، ۱۳۴۴

Tidings of light , 56x81 cm., 1996

مژده نور، ۵۶×۸۱ سانتیمتر، ۱۳۷۵

Fragrance of affection , 50x81 cm., 1998

عطر محبت، ۵۰×۸۱ سانتیمتر، ۱۳۷۷

The Music of love , 58x80 cm., 1999

نوای مهر، ۵۸x۸۰ سانتیمتر، ۱۳۷۸

The Warmth of love , 58x80 cm., 1999

گرمای عشق، ۵۸x۸۰ سانتیمتر، ۱۳۷۸

Kissing the ground, 52x75.5 cm., 1963

بوسه ای بر خاک، ۵۲×۷۵/۵ سانتیمتر، ۱۳۴۲

▼ Self - sacrifice, 42x62 cm., 1967

١٣٤٩، ١٣٤٩، ١٣٤٩، ١٣٤٩

Oh the way of Heaven , 60x81 cm., 1998

راه ملکوت، ۶۰x۸۱ سانتیمتر، ۱۳۷۷

The poet Hafez, 46x65 cm., 1995

حافظ، ۶۵×۴۶ سانتیمتر، ۱۳۷۴

Flowers of solitude, 76x101 cm., 1988

گل‌های تنهایی، ۷۶×۱۰۱ سانتیمتر، ۱۳۶۷

Exhilarating fragrance, 56x81 cm., 1988

رایحه دلنواز، ۵۶×۸۱ سانتیمتر، ۱۳۶۷

Fragrance of joy, 76x101 cm., 1988

رایحه شادمانی، ۷۶×۱۰۱ سانتیمتر، ۱۳۶۷

Fifth day of Creation, 56x81 cm., 1990

پنجمین روز آفرینش، ۵۶×۸۱ سانتیمتر، ۱۳۶۹

Adoration, 47x64 cm., 1971

نیاز، ۴۷×۶۴ سانتیمتر، ۱۳۵۰

Joy, 35x50 cm., 1972

نشاط، ۳۵×۵۰ سانتیمتر، ۱۳۵۱

Innocence, 51x81 cm., 1986

گناه، ۵۱×۸۱ سانتیمتر، ۱۳۶۵

Worship, 56x81 cm., 1997

پیش، ۵۶×۸۱ سانتیمتر، ۱۳۷۶

Human being , 46x61 cm., 1992

آدمی زاده، ۴۶×۶۱ سانتیمتر، ۱۳۷۱

▲ Celebration of learning 51x81 cm., 1993

نگارم دانیش، ۱۳۷۲، ۵۱x۸۱ سانتیمتر.

